

Eldon Taylor

CE ÎNSEAMNĂ ASTA?

Să explorăm mintea,
înțelesurile și misterele

Traducerea: Carmen Terțiu

EDITURA FOR YOU

INTRODUCERE

*Lucrarea exterioară nu va fi niciodată firavă,
dacă lucrarea interioară este măreață.*

Meister Eckhart

Pricipala persoană la care mă gândesc, în timp ce scriu și îți împărtășesc această carte, ești *tu*. Viața mea s-a desfășurat în unele dintre cele mai surprinzătoare, și totuși obișnuite, moduri și, de cele mai multe ori, am trecut cu vederea ceea ce era evident. Experiența îmi arată că nu sunt singurul care a procedat astfel – cei mai mulți dintre noi respingem ceea ce este vizibil, iar uneori chiar și ceea ce e mai important – însuși sensul vieții.

Pare banal să sugerez că o cercetare a sensului vieții este justificată. La urma urmei, aceasta face obiectul religiilor, al mentorilor spirituali, ba chiar al consilierilor și al psihologilor – este omniprezentă. Este adevărat, dar, spre deosebire de majoritatea cărților de pe rafturile librăriilor, eu nu pretind că îți spun vreun mare secret. Deloc. În schimb, îți voi cere să te gândești la ceea ce crezi, să examinezi lucrurile banale din viața ta de zi cu zi și să te întrebi: *Ce înseamnă asta?*

Cei mai mulți oameni ajung la un punct, în viața lor, când privesc înapoi la experiențele trăite și se întreabă: *Despre ce e vorba?* Această întrebare stă la baza valorilor întregului neam omenesc.

Evenimente – și chiar mai mult, lecții și gânduri – m-au determinat să mă întreb acest lucru de mai multe ori. De exemplu, odată am visat ceva care mă avertiza într-o privință. Visul m-a trezit și, într-adevăr, am descoperit că focul despre care visam tocmai se pornise în bucătăria mea. Am stins flăcările, apoi m-am așezat și am reflectat asupra întregii experiențe. Analiza făcută de emisfera stângă îmi sugera că îmi amintisem, la un anumit nivel al ființei mele, că lăsasem aragazul aprins și un prosop de bucătărie lângă el. Evaluarea făcută de emisfera dreaptă era cu totul diferită: o putere mă trezise, poate că un ghid spiritual sau ceva asemănător, dar, oricare ar fi fost sursa, nu fusese numai meritul minții mele. M-am întrebat atunci: *Ce înseamnă asta?*

Mulți ne punem această întrebare, mai ales atunci când reflectăm asupra unor chestiuni care se împotrivesc explicațiilor tipice. Trăim acest gen de situație mai des decât am putea crede. Suntem o specie conștientă, rațională, care se mândrește cu creierul mari și cu modul în care le folosește. Creierul ne diferențiază de alte forme de viață care ne populează planeta – sau așa credem. Dacă aceasta este situația, iar noi eșuăm în a ne folosi creierul, atunci percepția noastră despre lume este cu puțin diferită de cea a unui animal inferior, cum este maimuța. Dar se mai spune și că „Dumnezeu l-a înzestrat pe om cu capacitatea de a gândi.” Deci, cum este? E corect să întreb: *Ce înseamnă asta?*

În zilele noastre, atât de mulți oameni și-au pierdut capacitatea de a gândi, cedând-o, în necunoștință de cauză, presei, semenilor și societății. Rezultatul este că ei sunt produsul programării mentalului colectiv, care le dictează ce haine să îmbrace, în ce fel să stea, în ce locuri să meargă la cumpărături, care le sunt visurile de succes, obiectivele de urmat și nu numai. S-a produs o formă specială de spălare a creierului.

În multe cazuri, mottourile de pe abțibildurile lipite pe mașină ne-au devenit credințe și ne comportăm în concordanță cu ele. „Este ok să-ți reglezi conturile cu cineva“ și „Dă-i drumul și fă-mi ziua mai fericită!“^{*} au devenit principiile pe care le adoptăm, rezultatele pe care le plănuim, ostilitatea latentă de care ne agățăm și așa mai departe. Avem creierul spălat de opiniile tuturor, dar care sunt opiniile tale? Cine ești *tu*, la urma urmei?

Am pus deseori această întrebare și continuu să o pun. Unele revelații au venit de la viața însăși. Aventurile pe care le-am trăit și pe care ți le împărtășesc în această carte sunt 100% adevărate. Ele pot să îți pună convingerile sub semnul întrebării – așa cum au făcut-o și în cazul meu. Sper că vei rezona cel puțin cu unele dintre ele, iar citirea însemnărilor mele sper să îți reîmprospăteze memoria cu lucrurile care ți s-au întâmplat ție. Consider că viața fiecărui individ spune o poveste unică, iar menirea ta stă în această poveste și în aventurile tale – la fel cum stă și în pasiunile, și în temerile tale.

În cele două cărți precedente, *Alegeri și iluzii* și *Programarea mentală*, sper că am demonstrat cât de mult din ceea ce gândim ne-a fost vârat pe gât și cât de puțin gândim cu adevărat original fiecare dintre noi. Atât de multe dintre ideile despre care credem că sunt ale noastre nu rezistă nici celei mai superficiale examinări.

În această carte, intenționez să vă împărtășesc anecdote, povești și observații care duc, invariabil, la întrebări la care nu

^{*} Frază rostită de personajul Harry Callahan (Dirty Harry), interpretat de Clint Eastwood, în filmul *Sudden Impact*. În timpul unui jaf la un restaurant, Callahan îi împușcă pe tâlhari, într-un schimb de focuri. Cu toate acestea, un hoț supraviețuiește și o ia ostatică pe o chelneriță, amenințând că o va ucide. Neclintit, Callahan își armează pistolul și îi spune hoțului: *Go ahead, make my day!*, ceea ce semnifica faptul că, în cazul în care hoțul ar fi încercat să-i facă rău chelneriței, Callahan ar fi fost mai mult decât fericit să îl ucidă. (N.T.)

e ușor de răspuns. Fiecare capitol prezintă subiecte incitante și, câteodată, controversate, adesea trecute cu vederea. Dorința mea este să te oprești la finalul fiecărui capitol, ca să reflectezi asupra conținutului său și asupra posibilităților insinuate. Ideal ar fi să-ți scrii propriile însemnări, înregistrându-ți sentimentele și gândurile care te cuprind la lectura fiecărui capitol.

Ar trebui să știi că, deși voi pune, în mod repetat, întrebarea *Ce înseamnă asta?*, nu voi da și răspunsurile. După părerea mea, este imperativ să ajungi la propriile tale concluzii, deoarece scopul acestei lucrări e, la urma urmei, să te determine să gândești original.

Cu această carte, sper să îți stimulez procesele mentale și, în schimb, mi-aș dori foarte mult să aud ce gândești. Sper că vei accesa site-ul meu www.eldontaylor.com și că vei participa la discuțiile de pe blogul *What Does That Mean?* Împreună, putem să ne înțelegem mai bine unii pe alții și lumea pe care o împărtășim. În cursul acestui proces, sper că vei obține câteva idei vagi, despre esența adevărată a vieții tale și, astfel, vei începe procesul prin care să te descoperi pe tine însuși.

CAPITOLUL 1

CE ÎNSEAMNĂ ASTA?

*Miracolul nu este să zbori prin aer sau să mergi pe apă,
ci să mergi pe pământ.*

Proverb chinezesc

Într-o noapte, în timp ce așipeam, am cugetat la evenimente inexplicabile din viața mea și m-am întrebat: *Ce înseamnă asta?* A doua zi dimineață, în timp ce mă îmbrăcam, am auzit la televizorul din camera alăturată, un prezentator care spunea: „Este uimitor! Alpinistul utilitar a căzut de la o înălțime de 150 de metri și a supraviețuit. Revenim cu mai multe detalii în câteva momente.” M-am întrebat: *Ce înseamnă asta? Ce semnificație are pentru alpinistul utilitar?*

În aceeași zi, în timp ce mă întorceam acasă de la magazinul alimentar, i-am observat pe un tânăr și pe copilul lui. Vremea era, în sfârșit, primăvărată, iar acest tânăr lucra într-o grădină mică. Părea că spărga niște bulgări mici de pământ, prin lovituri repetate cu sapa. M-am dus cu gândul înapoi, la prima mea casă și grădină. Câtă mândrie, câtă ambiție și cât de măreț este visul american! În Statele Unite, cei mai mulți dintre noi plănuim să avem propriul nostru petec de cer – la urma urmei, casa unui om este castelul său. Tineri, plănuim să ne cumpărăm primul autoturism și așa începe ciclul de consum. (O, consumăm

și înainte de asta, dar, pentru majoritatea dintre noi, consumul este limitat la ceea ce ne oferă familia. Întrucât relatarea mea nu are legătură cu momentul sau cu modul în care începe obiceiul consumului, voi abandona în acest stadiu acest subiect).

Așa că ne facem planuri, visuri și începem să le trăim până la sfârșit, cum putem mai bine. Hainele noastre, mașinile, casele, mobila, cercurile pe care le frecventăm și așa mai departe, toate sunt parte integrantă din visurile noastre. Mâncarea pe care o mâncăm, opririle la Starbucks pentru un *caffè latte* de fițe, telefoanele mobile pe care le avem și tot restul sunt, de asemenea, parte din visurile noastre. Aș putea continua, dar hai să luăm în considerare un alt mod de a privi acest vis. Oare consumăm sau suntem consumați?

Este acesta un moment „acum“, în care inima nu doar bate, așa cum spune Henry Wadsworth Longfellow: *

*Iar inimile noastre, deși robuste și neînfricate,
Bat, totuși, ca niște tobe înăbușite,
Marșuri funerare spre mormânt.*

Viața are multe meandre și rareori găsim calea cea dreaptă. Se poate spune același lucru și despre alegerile pe care trebuie să le facem. Uneori, suntem aruncați ca niște frunze într-o furtună, purtați de la un eveniment la următorul și, în ciuda eforturilor noastre de a prelua controlul, rămânem incapabili să oprim vânturile dominante. În mijlocul tuturor acestor lucruri, ne putem regăsi în situația de a trăi, aparent, imposibilul. De ce? Cum se întâmplă asta? Și ce înseamnă asta?

Accidentul de tren

Când aveam doar 17 ani, conduceam o mașină care a rămas blocată pe niște șine de cale ferată. Pe partea mea se apro-

* Versurile fac parte din poemul *Psalmul vieții*. (N.T.)

pia un tren care circula cu cca 160 de km/oră și care avea mai mult de 100 de vagoane. Tânăra care mă însoțea stătea cu mâna pe piciorul meu și mă privea în timp ce încercam să pornesc mașina, ca s-o pot scoate de pe șine. Dar, în ceea ce a părut a fi o clipă, trenul a lovit mașina. Partea șoferului a fost strivită sub botul locomotivei (sub piesa înclinată de pe fața inferioară a motorului), în timp ce trenul târa mașina pe șine, iar în final a aruncat epava într-un câmp plin cu buruieni, lângă calea ferată.

Prietena mea, Connie, a fost descarcerată cu o lampă de sudură. A întrebat de mine, în timp ce echipajul lucra la descarcerarea ei, dar nu i-au spus nimic. Binecuvântată fie-i inima, se îngrijora, draga de ea, și de faptul că i s-ar fi putut rupe ciorapii cei noi de nailon. De multe ori, șocul are un astfel de efect derutant precum acesta.

Cât despre mine, m-am trezit stând în picioare, la câteva sute de metri depărtare, în câmp. Dintr-o dată, ca și cum aș fi fost lăsat acolo și m-aș fi trezit, m-am uitat în jur și am văzut tot felul de vehicule de urgență, alte mașini și o mulțime de spectatori. M-am grăbit spre ambulanță, dar am fost oprit de membrii echipajului de urgență. Voiau să știe cine eram, de vreme ce, după locul din care veneam și după înfățișare, în mod clar nu fusesem implicat în accident.

Această experiență mi-a influențat viața în multe feluri. Unul dintre acestea – și, probabil, cel mai semnificativ – este elementul spiritual. Fie se produsese o minune, fie murisem. Connie știa că am fost în mașină când a avut loc impactul. Cum de am supraviețuit?

Am mai povestit această întâmplare în cartea mea precedentă, *Alegeri și iluzii*. Cititorii mi-au scris să îmi povestească despre evenimente similare trăite de ei. Iată unul dintre ele (pe care îl citez cu acordul cititoarei).

*Noaptea trecută, am citit în cartea ta povestea despre
accidentul de tren și despre cum te-ai trezit la zeci de metri*

CUPRINS

<i>Prefață de dr. Cristian Enescu</i>	12
<i>Introducere</i>	14
Capitolul 1: Ce înseamnă asta?	18
Capitolul 2: Ești exact unde ar trebui să fii	26
Capitolul 3: Argumentele experienței	38
Capitolul 4: Vocile zeilor.....	44
Capitolul 5: Miracole	52
Capitolul 6: Scopul.....	62
Capitolul 7: Frica.....	72
Capitolul 8: Curajul.....	77
Capitolul 9: Liberul arbitru	82
Capitolul 10: Stăpânirea.....	89
Capitolul 11: Furnicile.....	102
Capitolul 12: Spiritualitate metafizică	105
Capitolul 13: Coincidențe	114
Capitolul 14: Iluminarea	126
Capitolul 15: Adevăratul Eu.....	132
Capitolul 16: Zâne diafane, fraieri plângăcioși și șamani scandaloși.....	139
Capitolul 17: Violența	150

Capitolul 18: Strădania de a ierta	158
Capitolul 19: Vocea lăuntrică mică și liniștită.....	164
Capitolul 20: Intuiția și abilitățile noastre de medium....	176
Capitolul 21: Stările modificate de conștiință	182
Capitolul 22: Politețe, smerenie, societate și genetică – găsirea echilibrului între toate	187
Capitolul 23: Importanța dăruirii	196
Capitolul 24: Sinteza	203
Capitolul 25: Leacul magic	206
Capitolul 26: Cronologie și memorie	212
Capitolul 27: Subiectivitatea	216
Capitolul 28: Mulțimea dinăuntru	218
Capitolul 29: Sfârșit sau un nou început?	221
<i>Epilog</i>	224
<i>Mulțumiri</i>	226
<i>Note de final</i>	227
<i>Despre autor</i>	232